

DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME
TË KOSOVËS PËR
ÇËSHTJE QË LIDHEN
ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT

SPECIAL CHAMBER OF
THE SUPREME COURT
OF KOSOVO ON KOSOVO
TRUST AGENCY
RELATED MATTERS

POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODOSE NA
KOSOVSKU
POVERENIÇKU
AGENCIJU

ASC-10-0031

U parnici

██████████
adresa: ██████████ Prishtinë/Priština

tužioc/žalioc

vs.

1 ████████ J.S.C.
Llapje Sellë/Laplje Selo
██████████
Društveno poduzeće, poloprivredno-industrijski kombinat
Fushë Kosovë/Kosovo Polje

tuženi

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (SCSC) u sastavu Richard Winkelhofer, Predsenik SCSC, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, po

žalbi tužioca protiv rešenja Posebne komore Vrhovnog suda od 4. februara 2010.g. SCC-09-0037, nakon rasprave održane 17. avgusta 2010.g., donosi sledeće

REŠENJE

1. **Žalba je osnovana**
2. **Rešenja Posebne komore Vrhovnog suda od 4. februara 2010.g. SCC-09-0037 se sklanja i sudskom veću je naređeno da ponovi postupak po žalbi.**
3. **sudsko veće će morati odlučiti o visini troškova u prvostepenom postupku i njegovoj raspodeli između stranaka kao i o raspodeli troškova žalbenog postupka.**

Činjenična i peoceduralna osnova:

Dana 13. marta 2009.g. tužilac je podneo žalbu kod SCSC zahtevajući restituciju 0.90 ha zemlje registrovane na ime tuženih tužiocu, nakon šta je podneo identičnu tužbu opštinskom sudu u Prištini, koji se proglasio neovlaštenim. Tužioc je naveo da mu je zemlja, koja se sastoji od obradivog komada zemlje u Livačkom putu sa površinom od 0,30 ha i obradivi komad zemlje u Suljinoj njivi u blizini sela Čaglavica sa površinom od 0,60 ha, oduzeta 18. avgusta 1954.g.u svrhu zemljišne reforme i interne kolonizacije Narodne Republike Srbije i registrovana u fond poljoprivrednog zemljišta. On zahteva da mu se zemlja vrati.

Dana 31. marta 2009.g. sudsko veće je izdalo nalog i tražilo od tužioca, pored ostalog, da dostavi potvrdu da je obavest prema članu 28.2 (e) UNMIK-ove administrativne uredbe 2008/6 data Agenciji na vreme.

Dana 21. aprila 2009.g. tužioc je dostavio kopiju pisane obavesti date agenciji o pokretanju postupka pred Posebnom komorom od 14. aprila 2009.g. Dana 11. juna 2009.g. tužioc je dostavio kopije dveju pisanih obavesti agenciji o pokretanju sudskog postupka u ovom slučaju od 3. juna 2009.g. i 10. juna 2009.g.

Dana 4. februara 2010.g. sudsko veće Posebne komore Vrhovnog suda odbilo je žalbu kao neprihvatljivu. Sudsko veće je rezoniralo da je tužioc propustio da odgovori na kriterije prihvatljivosti navedene u članu 28.2 UNMIK-ove administrativne uredbe 2008/6, pošto nije dostavio nikakav dokaz da je agencija primila obavest. Uz to je sudsko veće rezoniralo da tri različite obavesti agenciji nisu zadovoljavajuće zbog činjenice da su dostavljene tek nakon šta je podnešena žalba pa tako agencija nije imala

“priliku da se ponaša onako kako je želela”. Rešenje veća je dostavljeno tužiocu (u daljnjem tekstu žalioac) 12. februara 2010.g. a žalioac je podneo žalbu 8. marta 2010.

U svojoj žalbi žalioac zahteva od žalbenog veća da preinači rešenje sudskog veća i prihvati originalnu tužbu, ili da alternativno ostavi rešenje po strani i vrati slučaj na prvostepeno ponovno suđenje. Žalioac smatra da je sudsko veće pogrešno primenilo odgovarajuće zakonske odredbe koje su dovele do bitne povrede obaju, proceduralnog i materijalnog zakona.

Žalioac tvrdi da je propisno obavestio KTA tokom prethodnih postupaka pred Opštinskim sudom u Prištini, ali s druge strane također spominje da obavest možda nije bila registrovana ili je čak izgubljena u KTA. Žalioac poriče da je sudsko veće ispunilo svoju obavezu da da propisno obrazloženje.

Zakonsko obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva i utemeljena.

Obavest agenciji:

Član 29.1 UNMIK-ove odredbe 2002/12 treba tumačiti ne samo prema doslovnom tekstu, već uzimajući u obzir prvenstveno *ratio legis* ove odredbe.

Prema članu 29.1 UNMIK-ove odredbe 2002/12 pisana obavest o pokretanju postupka protiv društvenog poduzeća mora biti data agenciji prije podnošenja žalbe. Obavest agenciji o nameri da se podigne tužba je deo kriterija prihvatljivosti kako je navedeno u članu 28.3 UNMIK-ove administrativne odredbe 2008/6. Iako kriterij prihvatljivosti treba biti ispitivan *ex officio* u ranoj fazi postupka (bez da je tuženi već uključen) više tvrdnji tužioca da je obavest propisno data je - u principu dovoljno. Ako tužioc ostaje pri tom da je (u žalbi ili po nalogu prema članu 28.4 UNMIK-ove administrativne odredbe 2008/6) dostavljena propisna obavest, sudsko veće ne može odbaciti žalbu kao neprihvatljivu na osnovu nedostatka dokaza takve obavesti. Ukoliko žalba nije neprihvatljiva po drugoj osnovi ono mora tužiocu dati priliku da se zauzme stav po (zahtevanoj) obavesti, zajedno sa valjanosti slučaja (dostavljajući žalbu i druge dokumente tuženom, *audiatur et pars*). Onda je na tuženome da ospori činjenice spomenute u žalbi, uključujući i navodni (vremenski rok) obavesti. Samo ako tuženi (koga moguće zastupa agencija) ospori rok obavesti od tužioca će se tražiti da dokaže obavest.

U ovom slučaju tuženi još nije imao priliku da ospori obavest. Prema tužiocu/žaliocu on je agenciji podneo tri različite obavesti (od 14. aprila, 3. juna i 10. juna 2009.g.). Nezavisno o inicijalnoj nepravovremenoj obavesti (SCSC je primio žalbu 13. marta 2009.g.) vidljivo je da je agencija još 22. januara 2009.g. znala za buduću žalbu pred SCSC zbog prethodnog postupka pred Opštinskim sudom u Prištini. Od tada nije ni

pokušala rešiti neslaganje sa žaliocem. Imajući na umu da cilj obavesti nije da " da agenciji priliku postupa kako je želela" nego da obavesti agenciju o (potencijalnim) tužbama, te da im obezbedi priliku da preuzmu slučaj u ime upletenog društvenog poduzeća (ponovo pogledaj član 29.3 UNMIK-ove odredbe 2002/12) *ratio legis* obavsti je u međuvremenu ispunjen (napadnuto rešenje donešeno je 4. februara 2010.g.). Uz to mora se uzeti u obzir da dužnost tužioca da unapred obavesti agenciju njemu predstavlja dodatno opterećenje po pitanju dostupnosti sudstvu zato odredba treba biti tumačena na ograničen način. U ovoj situaciji - te dok god se obavest neće osporavati – sudsko veće smatra pitanje obavesti bez (daljnje) važnosti za presudu po tužbi (pogledaj i ASC-09-0072, ASC-09-0057, ASC-10-0027, ASC-10-0036, i druge).

Ipak odbacivanje tužbe kao neprihvatljive nije bilo odgovarajuće. Napadnuto rešenje ne može prevladati i zato mora biti odstranjeno. Sudsko veće će se ponovo morati pozabaviti tužbom, suzdržavajući se daljnjeg odbacivanja na osnovu svega gore podvučenog.

Uputstvo za podnošenje žalbe:

U slučaju žalbe Žalbeno veće želi naglasiti da uputstva da se podnese žalba citirajući zakon bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešanja, te zato ne mogu biti – kao u tački 2 odluke na koju je podnesena žalba - uključena u izreku rešenja. Ovakva informacija može biti data unutar pravnog obrazloženja ili – radje – samo priložena uz rešenje, ali ne može biti njegov deo (pogledaj ASC-09-0108, ASC-10-0036 i druge).

Troškovi:

Prema članu 11 UNMIK-ove odredbe 2008/4 i članu 66 UNMIK-ove administrativne uredbe 2008/06 sudsko veće mora odlučiti o podeli troškova postupka prvostepeno, a žalbeno veće – pri donošenju konačnog rešenja u slučaju – o podeli troškova postupka na oba stepena. U ovom slučaju se mora ponoviti prvosepeno suđenje, zato za sada nikakva odluka o podeli troškova ne može biti donešena pošto ta odluka zavisi o budućem rešenju prvostepenog sudskog veća.

Dana 6. oktobra 2009.g. tužioc/žalioc je dobio pomoć kod prevođenja a 28. maja 2010.g. žalioc je oslobođen plaćanja sudskih troškova. Prema dodatnim važećim propisima o proceduri Posebne komore Vrhovnog suda na snazi od 21. juna 2010.g. kojima su dopunjene odredbe o proceduri o sudskim troškovima od 10. marta 2010.g., sudski troškovi žalbenog postupka koje snosi žalioc su bili 60 evra a troškovi prevoda nastali iz žalbenog postupka su 30 evra.

Prema članu 22 Zakona o sudskim troškovima (u daljnjem tekstu ZST, službeni glasnik Socijalističk Autonome Pokrajine Kosovo od 3. oktobra 1987.g.) u parničnom postupku po privatnoj tužbi stranka izuzeta od plaćanja sudskih troškova pobeđi, troškovi koje bi ta

stranka bila obavezna platiti da nije izuzeta od plaćanja platit će stranka koja nije izuzeta od plaćanja proporcionalno postignutom uspehu izuzete stranke u postupku.

Troškovi prevoda koje je uradila Posebna komorhovnog suda su usporedivi sa sudskim troškovima pa ih se s njima treba postupati na isti način.

Prema članu 22 ZST u ovom slučaju pri odlučivanju o podeli troškova, također i sudskih troškova i troškova prevoda od kojih je žalio izuzet, platit će stranka protivna žaliocu zavisno od toga kakav je uspeh postigao žalio u postuku. Ovi troškovi u žalbenom postupku su u ukupnom iznosu od 90 evra.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija
EULEX

Torsten Frank Koschinka, sudija
EULEX

Eija-Liisa Helin, sudija
EULEX

Tobias Lapke, voditelj registra
EULEX
